Fenix - Vondráčková, Lucie

Srdce mý
přemet udělá,
obavou, radostí,
a jen tvou blízkostí.
Nejsi můj,
nic už neplatí,
mlčíme dál,
poslouchej,
teď o čem mlčím já.

O veletočích
a o slibování,
zavřených očích,
o milování,
dotycích z dálky
a pocitu zblízka,
o tom jak vadí
to, že se mi stýská.

Mě se ptáš,
už to neřeším,
proč chci dál
blízko stát,
proč když ti neveřím.
Srdce mý,
přemet udělá,
obavou,
samým štěstím,
je rozpadlý.

O velenocích
na zákazu stání,
sevřených bocích
a po milování,
dotycích z dálky
a pocitu zblízka,
o tom jak vadí
to, že se mi stýská.

O věčných bojích
až k politování,
výsleších dvojích
a po milování.

Krásný,
jak jen krásný může být,
liduprázdný,
v cizím správním území,
no tak zhasni,
než nás v kámen promění,
jsme dva blázni,
ztracení.

O veletočích,
u slibování,
zavřených očích
a po milování,
dotycích z dálky
a pocitu zblízka,

o tom jak vadí
to, že se mi stýská.

O velenocích
na zákazu stání,
sevřených bocích
a po milování,
dotycích z dálky
a pocitu zblízka,
o tom jak vadí
to, že se mi stýská.

O věčných bojích
až k politování,
výsleších dvojích
a po milování,
dotycích z dálky
a pocitu zblízka,
o tom jak vadí
to, že se mi stýská